

Ledenbijeenkomst 2 september 2020 Locatie: Podium Bloos, Breda

Aanwezig: Ap de Vries, The Andriessen, Annemarie Kok (secretaris) + 35 leden

Welkom + inleiding door Ap en uiteenzetting van het doel van deze bijeenkomst: input ophalen, er een notitie over opstellen, welke op 27 oktober tijdens de ALV wordt vastgesteld en dat ons beleidskader wordt voor de komende vier jaren.

We voeren het gesprek langs onderwerpen verdeeld in drie blokken. Iedereen wordt uitgenodigd vijf minuten na te denken over zijn/haar ideeën over deze onderwerpen, waarna we het gesprek gaan voeren per blok.

Gespreksonderwerpen:

Blok 1) Wat moeten de ambities zijn van de provincie?

Blok 2) Waarvoor is de provincie verantwoordelijk?

Blok 3) Welke financieringsstructuur is daarvoor nodig?

Blok 1) Wat moeten de ambities zijn van de provincie?

Ruimte geven, radicaal zijn

“Daar waar het verdiend wordt, moet het ook uitgegeven worden”

Vooruitstrevend zijn. Er is jonge, culturele rijkdom in deze provincie. Voorloper zijn, nieuwe kunstuitingen, er zijn fantastische initiatieven, deze meer kansen geven.

Meer investeren in kunst en cultuur en zo investeren in kunstzinnige verdienmodellen, zodat de sector loskomt van financiële afhankelijkheid van politiek. Provincie moet investeren in manieren om dat te verwezenlijken, zodat de sector kan groeien in meer ondernemerschap, en onafhankelijk wordt van alle politieke stromingen. Cultuur moet zijn eigen lot bepalen, maar wel de zekerheid hebben van de overheidsgelden. Politiek is alleen verantwoordelijk voor de financiering, niet voor de inhoud.

De sector is niet totaal afhankelijk van overheidsfinanciering. Het is de basis voor de organisatie.

Erkenning voor de sector is nodig. Dan komt er geld, maar is er geen inhoudelijke afhankelijkheid.

Er moet een basisinkomen voor aankomend kunstenaars worden ontwikkeld. Voor een periode van maximaal 5 jaar, uitbetaald via een instelling waar ze te werk gaan, financiering vanuit werkgeversbeleid, economie etc, niet vanuit cultuur. Zo worden we hopelijk als provincie heel aantrekkelijk voor goede kunstenaars en wordt opleiding hier in Brabant aantrekkelijk. Stimulans voor de sector.

Afhankelijkheid is niet per sé negatief. Is waardevol, iedereen is afhankelijk, dit is schoonheid. Dat is geen ambitie, maar daar moeten we in de verwoording scherper naar kijken. Subsidie kan beter bv. investering heten. Afhankelijkheid is een (mooie) waarde die we met elkaar delen.

We praten over een overheid die aangegeven heeft dat het allemaal wel wat minder kan. Subsidie is gemeenschapsgeld dat we uitgeven aan taken die we met zijn allen belangrijk vinden. Het systeem moet veranderen.

Kunnen wij anderen meekrijgen dan de politiek? Het zou niet de ambitie van de provincie, maar van bedrijven moeten zijn. Het bidboek *Brabant als Culturele Hoofdstad*, staat vol met ambities. De politiek is de ideeën hierin vergeten, maar het bedrijfsleven weet het belang nog wel.

Dat was echter een opportunistische, geld gedreven agenda, juist niet goed.

We zijn het publiek kwijtgeraakt. De sector moet zich gezamenlijk inspannen om hen weer te betrekken.

Kunst en cultuur onderdeel maken van het leven van alle Brabanders.

Boven elke twijfel verheven, niet elke vier jaar in twijfel getrokken worden.

Kerntaken worden gedefinieerd door de provincie. Ze kunnen hiervoor kiezen.

Cultuur moet een eigen domein zijn. Het is een kerntaak, want kunst en cultuur is onderdeel van welzijn. Net zoals zorg, veiligheid en onderwijs. Daar hoort kunst en cultuur wezenlijk bij.

Wat voegt het toe aan het leven van de Brabanders? Leefbaarheid.

Waarom moet kunst en cultuur de verbinding zoeken met andere sectoren? Ook die andere sectoren moeten daartoe aangespoord worden, zodat we een gelijkwaardige afhankelijkheidsrelatie krijgen.

Kunst en cultuur is een pijler van leefbaarheid, het is een ambitie.

Blok 2) Waarvoor is de provincie verantwoordelijk in het cultuurbeleid (ook in relatie tot landelijk en gemeentelijk beleid)?

Verbinding tussen landelijk en lokaal, dat dat landt in Brabant, dat dat effect heeft in Brabant. Zorgen dat het bij elkaar blijft, bij elkaar komt.

Waarom bemiddelaar? Waarom die laag ertussen?

80-20% verdeling landelijk-provinciaal is raar. Dat moet een andere richting in. Daar is dKvB in den beginne voor opgericht. Daarnaast is de provincie is een vragende partij. Over de volle breedte wat er in de culturele keten gebeurt.

Verantwoordelijk om te faciliteren: dat makers kunnen doen wat ze moeten doen.

Veel makers in de provincie, over de hele keten. Experimentele projecten zijn noodzakelijk om makers de stap te kunnen laten maken naar een podium of zelfs het buitenland. Dan ook financiering geven om dat mogelijk te maken.

Te weten wat er in de provincie gebeurt en dat uit te dragen

Amateurkunst niet alleen op gemeentelijk niveau, daar verschraalt het nu. Aandacht hebben voor hoe de keten in elkaar zit. Amateurkunsten meenemen, de keten in zijn geheel zien. Elke professional is ooit amateur geweest.

Faciliteren en makelaar wezen. Daar moet de provincie in alle lagen aan werken, anders ga je een schakel missen.

Kunst en cultuur als onderdeel binnen het onderwijs.

Weten wat er gebeurt: zien wat de successen zijn, maar ook waar de noden liggen.

Kunstenars moeten zich veilig voelen, i.p.v. vogelvrij, zich niet voortdurend moeten bewijzen. De provincie moet trots zijn, waarderen.

Creëren van veiligheid, continuïteit

Ambassadeur zijn (als gedeputeerde Koopmans in Limburg; hij blijkt geraakt door wat kunst betekent voor de provincie en maakt zich hard voor de sector)

Kunstenars geven veel terug. Schetsen wat voordeel is voor de gedeputeerde, hem basis bieden waarop hij het verhaal kan maken.

Moet de provincie verantwoordelijkheid nemen waar de gemeenten in gebreke blijft?

Incentives geven. Aanjagen van die investering, op termijn moeten jullie het zelf doen, anders krijg je het geld niet.

Het is een keuze van de provincie iets aan cultuur te doen, het is geen kerntaak.

Zeeland loopt leeg, jongeren vertrekken door gebrek aan cultuur. Vestigingsklimaat is niet aantrekkelijk.

In Noord-Holland geen provinciaal beleid, geen gelden voor cultuur. Problematisch voor de sector die niet in Amsterdam zitten.

We moeten de discussie omdraaien: in Amsterdam doet de stad zelf ook heel veel.

Economische cijfers laten zien om VVD en Forum voor Democratie te overtuigen van belang kunst en cultuur.

Als het volk cultuur wil, gaan alle partijen mee. Het publiek moet zich meer uitspreken voor de sector.

dKvB blijft het gesprek aangaan met de provincie vanuit de kracht voor kunst- en cultuur.

Neem de feiten. Bijv. *De Waarde van Cultuur*, noem cijfers. En bijv. *Brabant Culturele Hoofdstad*. Hier argumenten uit halen. Niet alleen maar economische argumenten benoemen.

Blok 3) Welke financieringsstructuur is daarvoor nodig? Wat hebben jullie van de provincie nodig?

Vertrouwen en continuïteit

Maatwerk

Instap-structuur (makers, toegankelijkheid, planlast)

Hoe groot is dit probleem in verhouding tot andere problemen? Als we dit geven, kunnen we een rijk financieel aanbod doen. Geld halen uit financiële ondersteuningsstructuur. Middelen voor ondersteuningsstructuur mogen niet boven een bepaald percentage van totale cultuurbudget komen!

Meer adviseurs dan makers in de hele provincie. Efficiency is niet verrijkt. Kunstloc zou sector ondernemender maken.

Ze vertegenwoordigen het belang van de provincie, zijn handlangers geworden van provinciaal beleid.

Regelingen Kunstloc zijn te complex, je hebt er een coach voor nodig om er doorheen te komen.

Instanties zouden zorgen voor vereenvoudiging. Kunstloc biedt cursus aan om regelingen te begrijpen En deze was zeer demotiverend.

Provincie is log, moet slagvaardiger en flexibel kunnen inspelen op actuele situaties.

Provincie moet boodschap uitdragen dat ook andere sectoren moeten bijdragen en meedoen met vernieuwen.

Kunstloc haalt de krenten uit de pap, maar doet te weinig voor de sector.

Maatwerk, als maker formuleer je je ambitie voor minimaal 8 jaar en daar krijg je subsidie voor, daarna kun je erin blijven als je dat hebt waar gemaakt. Eigen ambitie formuleren, met eigen planning. Niet vier jaar investeren, daarna niets meer (dan is eerste vier jaar weggegooid geld). Omgekeerde bewijslast.

Er zijn onzichtbare drempels voor makers ontstaan.

Spaarsysteem: sector wordt verplicht een deel van de eigen inkomsten verkregen uit subsidies terug te investeren in de sector.

Saamhorigheid creëren, samen een blok vormen om verder te gaan.

Consistentie: niet telkens voor hetzelfde verschillende systemen en regelingen.

Amateurkunsten hebben ook een rol, is geheel op gemeenten aangewezen.

De betere amateurkunst verdwijnt omdat er geen plek is om te spelen (want podia verdwijnen).

Ambities en budget moeten met elkaar in overeenstemming zijn.

Wat hebben jullie positief of negatief ervaren van iets waar de provincie heel veel energie in heeft gestoken?

Iedereen die niet tot de B5 behoort voelt zich buitengesloten.

Zorgen dat het toegankelijk wordt voor iedereen. Daar werkt de provincie nu aan.

dKvB heeft twee jaar geleden een notitie geschreven *Regelgeving advies subsidie...* en we hebben een enquête uitgezet over subsidieregelingen en koppelen dat terug aan BrabantStad. De enquête kwam snel na het indienen, antwoorden zouden anders uitpakken na uitslagen.

Verantwoordelijkheden worden afgeschoven naar andere overheden. Wat is inhoudelijke voordeel geweest van de BrabantStad-regeling?